

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11Csp/147/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122295835
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:6122295835.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava - Ružinov, IČO: 31 335 004, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D. E. F., zast. splnomocneným zástupcom Občianskym združením Centrum správnej pomoci Košice so sídlom Tomášiková 3, 040 01 Košice - Sever, IČO: 51 847 124, o zaplatenie sumy 19.638,97 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalobcovi. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 12.12.2022 postúpil Okresný súd Banská Bystrica tunajšiemu súdu žalobu o ktorej rozhodoval v upomínacom konaní, pretože platobný rozkaz vydaný v predmetnej veci sa nepodarilo doručiť žalovanej v 2. rade do vlastných rúk a žalobca v zákonom stanovenej lehote navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde.

2. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd zaviazal pôvodne žalovaných 1 - G. H. a 2 - A. B. zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 21.404,48 Eur spolu so zmluvným úrokom 6,69 % ročne zo sumy 19.638,97 Eur od 13.11.2019 do zaplatenia, najneskôr do 15.05.2038, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 21.404,28 Eur od 13.11.2019 do zaplatenia a trovy konania. Následne po výzve upomínacieho súdu petit žalobného návrhu upravil a od žalovaných 1, 2 žiadal zaplatenie istiny 19.638,67 Eur, úroku 6,69 % ročne za medziúver zo sumy 22.800,- Eur do 12.11.2019 spolu vo výške 1.765,31 Eur, úroku 6,69 % ročne zo sumy 19.638,97 Eur od 13.11.2019 do zaplatenia, najviac vo výške 18.097,63 Eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 19.638,97 Eur od 13.11.2019 do zaplatenia a trovy konania

3. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 3218054 1 01 bola so žalovanými uzavretá zmluva o medziúvere a o stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.05.2012 v súlade s ktorou poskytol žalovaným medziúver č. 3218054 9 02 vo výške 22.800,- Eur. V zmysle článku II. zmluvy o úvere poplatok za medziúver sa zúčtoval pri prvej výplate medziúveru, takže celková výška vyplateného medziúveru bola u túto sumu znížená. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladať na účet sporenia mesačné vklady vo výške 36,48 Eur. Po dobu prvých 12 mesiacov sa zaviazali splácať v prospech účtu sporenia úroky z medziúveru 3,69 % p.a. vo výške 70,11 Eur a po uplynutí 12 mesiacov úroky z medziúveru 6,69 % p.a. vo výške 127,11 Eur, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver a vklady na konto sporenia. Žalobca po pripísaní vkladu na konto sporenia tento v plnej výške preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver prevyšujúcu sumu

preúčtoval naspäť na konto stavebného sporenia ako vklad na stavebné sporenie. Od decembra 2014 žalobca upravil systém tak, aby sa na konto medziúveru preúčtovala len časť, ktorá mu prináleží, teda splátka za úroky z medziúveru. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 10.09.2019 žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené žalobca dňa 12.11.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Žalobca listom zo dňa 09.02.2022 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3.161,03 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 22.800,- Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 19.638,97 Eur (istina). Žalovaná suma, t.j. dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (12.11.2019), predstavuje sumu vo výške 21.404,28 Eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 19.638,97 Eur a z nezaplatených 6,69 % p.a. úrokov za medziúver zo sumy 22.800,- Eur do 12.11.2019 spolu vo výške 1.765,31 Eur. V žalobe si neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 130,- Eur. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 12.11.2019 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12.11.2019. (21.534,28 Eur - 130,- Eur = 21.404,28 Eur, t.j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa výpisu z účtu medziúveru). Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. VI. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,69 % p.a. úrokom za úver a zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 5,00 % p.a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t.j. od 13.11.2019). V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, sp.zn. 6Cdo/113/2018, kde tento dal do pozornosti odvolaciemu súdu rozsudok Súdneho dvora (piatej komory) zo 07.09.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17, ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, spis.zn. 5Cdo/42/2020, kde Najvyšší súd SR zdôraznil, že žiadna zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná.

4. Upomínací súd po úprave petitu žalobného návrhu žalobcom vydal dňa 19.07.2022 platobný rozkaz sp.zn. 15Up/409/2022, ktorý sa však nepodarilo doručiť do vlastných rúk žalovanej v 2. rade - A. B.. Pôvodne žalovaný v 1. rade - G. H. žalobu s prílohami, vrátane platobného rozkazu prebral dňa 22.07.2022, proti tomuto nenamietal, nepodal v zákonnej lehote odpor. Platobný rozkaz sa teda voči tomuto žalovanému stal dňa 09.08.2022 právoplatným.

5. Keďže žalobca navrhol upomínaciemu súdu pokračovanie v konaní na príslušnom súde podľa § 10 ods. 3/ resp. v § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní voči pôvodne žalovanej v 2. rade - A. B., bola vec postúpená tunajšiemu súdu.

6. Žalovaný vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 20.01.2023 konštatoval, že nárok žalobcu neuznáva, mal za to, že si ho žalobca uplatňuje bez právneho dôvodu. Ďalej konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť svojho nároku, úver je možné považovať za bezúročný a bezpoplatkov pre chýbajúce náležitosti zmluvy ako aj pre neprijateľné zmluvné podmienky. Namietal, že došlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Poprel tvrdenie žalobcu, že celková výška dlhu činí 19.638,97 Eur s príslušenstvom. Poukázal na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu, štandardnú formulárovú zmluvu a povinnosťou žalobcu bolo preukázať, že finančné prostriedky boli poskytnuté. Žalobca podľa jeho názoru porušil povinnosť posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (bonitu). Konštatoval, že úver zo zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.05.2012 uzavretej medzi žalobcom a ním v postavení spoludlžníka, je nutné považovať za bezúročný a bezpoplatkov z dôvodu nesprávne uvedeného údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru i nesprávne uvedenej RPMN. Celková výška poskytnutého úveru je podľa zmluvy 22.800,- Eur, pričom táto v sebe zahŕňa i poplatok za poskytnutie úveru 130,- Eur, pričom uvedená čiastka bola okamžite stiahnutá na úhradu poplatku za uzatvorenie zmluvy. Reálne tak bola poskytnutá iba suma 22.670,- Eur. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 vo veci C-377/14 Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway a.s.. Mal za to, že nesprávne je uvedený aj údaj o výške RPMN v časti medziúveru, pretože do RPMN veriteľ nezahrnul vklady na sporenie, ktoré sú priamymi nákladmi úveru. Čo sa týka neprijateľnosti zmluvných podmienok za tieto považoval poplatok za spracovanie úveru, poplatky za vedenie účtu, poplatky za upomienky. Rovnako namietal platnosť

zosplatnenia úveru, pretože výzva s upozornením na možné zosplatnenie úveru zo dňa 10.09.2019 mu bola doručená 20.09.2019, pričom žalobca úver zosplatnil až k 12.11.2029 (správne k 12.11.2019), pričom pre platné zosplatnenie tak mohol veriteľ urobiť iba do najbližšie nasledujúcej splátky t.j. do splátky splatnej 15.10.2019. Žiadal žalobu ako zjavne nedôvodnú zamietnuť.

7. Žalobca v replike zo dňa 03.02.2023 konštatoval, že základnou charakteristikou neprijateľných podmienok je, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. To znamená, že dodávateľovi priznávajú silnejšie právne postavenie ako spotrebiteľovi a teda zmluvná podmienka musí spôsobovať takú značnú nerovnováhu, aby bolo v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka takéto podmienky možné klasifikovať ako neprijateľné. V spotrebiteľskom práve sa uplatňuje koncepcia priemerného spotrebiteľa, t.j. spotrebiteľa, ktorý má dostatok informácií a je v rozumnej miere pozorný a opatrný s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory, a preto žalobca má za to, že žalovaný mal všetky predpoklady, od ktorých možno legitímne očakávať, že pred uzavretím zmluvy konal rozumne a zodpovedne, t.j. zmluvu si pred podpisom dôkladne prečítal, vyžiadal si všetky potrebné informácie a vlastnoručným podpisom potvrdil svoju slobodnú a vážnu vôľu nielen nadobudnúť práva zo zmluvy, ale byť aj viazaný povinnosťami, ktoré zo zmluvy jednoznačne a nezameniteľne vyplývajú. Poprel tvrdenia žalovaného, že by neunesol dôkazné bremeno, alebo že by žaloba neobsahovala rozhodujúce skutočnosti potrebné na rozhodnutie vo veci s odkazom na ustanovenie § 132 ods. 1) zákona č. 160/2015 Z.z. CSP. Rovnako poprel, že poplatok za spracovanie úveru je neprijateľnou podmienkou, pretože tento v súlade s čl. II. zmluvy o úvere zúčtoval pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov tak, že celková suma poukazovaných peňažných prostriedkov bola znížená o výšku tohto poplatku. Nárok veriteľa na poplatok za spracovanie medziúveru predstavuje nárok vyplývajúci priamo zo zákona, konkrétne ide o odplatu, ktorú je banka oprávnená od dlžníka požadovať v zmysle ustanovenia § 499 zákona č. 513/1991 Obchodného zákonníka. Ďalej citoval § 53 ods. 4 písm. v/ Občianskeho zákonníka, poukázal na Rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 26.04.2018, č. k. 32Csp/86/2017-73 a Rozsudok Súdneho dvora z 3. októbra 2019, I. J. proti K. L. M., N. J., I. J., C-621/17, EU:C:2019:820. Ďalej uviedol, že si poplatky za upomínanie voči žalovanému neuplatňoval. Poplatok za vedenie úverového účtu bol žalobca oprávnený účtovať a to až do konca roka 2013, následne si poplatok za vedenie účtu žalobca neúčtoval. Skutočnosť, že z poskytnutých finančných prostriedkov bol zúčtovaný spracovateľský poplatok, nemá dosah na výpočet RPMN. Pre tento záver svedčí aj vyjadrenie Národnej banky Slovenska, z ktorého vyplýva, že spracovateľský poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je splatný v deň uzatvorenia zmluvy, môže byť zohľadnený pri výpočte RPMN dvomi spôsobmi: 1) na ľavej strane základnej rovnice je súčasná hodnota úveru dohodnutého v zmluve a na pravej strane je súčasná hodnota splátky poplatku za poskytnutie úveru a súčasná hodnota anuitných splátok úveru, pričom splátka poplatku za poskytnutie úveru je nulovou splátkou 2) výška poplatku za poskytnutie úveru sa odpočíta od sumy úveru dohodnutej v zmluve a výsledná suma sa použije na ľavej strane základnej rovnice a na pravej strane rovnice je poplatok za poskytnutie úveru nulový. Pri oboch matematických zápisoch základnej rovnice na výpočet RPMN je výsledok výpočtu hodnoty RPMN rovnaký. Pri výpočte RPMN je irelevantné, či sa použije plná výška úveru na jednej strane rovnice a následne na druhej strane rovnice v nulte splátke sa použije spracovateľský poplatok, alebo na jednej strane rovnice ako výška úveru sa použije suma úveru po odpočítaní spracovateľského poplatku a na druhej strane už nebude do nulte splátky vstupovať spracovateľský poplatok. Matematický prepočet RPMN počíta so sumou obrátov k danému dátumu a dátum výplaty medziúveru a je rovnaký ako dátum účtovania poplatku. To znamená že, ak žalobca počíta s celou výškou vyplateného úveru a následne obrat zníži o poplatok, je to presne to isté ako keby počítal s výškou vyplateného úveru zníženého o poplatok (vtedy sa už následne neznižuje obrat vstupujúci do prepočtu RPMN). Z uvedeného vyplýva, že z hľadiska výpočtu RPMN je irelevantné, či sa bude výpočet odvíjať od celkovej sumy požičaných peňazí, alebo od sumy poníženej o poplatok za spracovanie úveru, lebo výsledkom bude stále tá istá výška RPMN. RPMN vychádza z údajov platných v čase podpisu zmluvy, a pri výpočte RPMN sa predpokladá, že bude vyplatená celá výška požadovaného úveru. Ak by žalobca počítal s nižšou sumou vyplateného úveru, došlo by k uvedeniu nižšej RPMN a teda RPMN by bola uvedená v neprospech spotrebiteľa. V uvedenom prípade, ak nedošlo k dočerpaniu úveru, čo nezavinil žalobca, nemožno tvrdiť, že RPMN bola uvedená nesprávne, keď žalobca pri výpočte RPMN rátať s pôvodnou výškou vyplatených finančných prostriedkov. Čo sa týka tvrdenia, že neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka s týmto nesúhlasil. Poukázal na viaceré rozhodnutia všeobecných súdov SR napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28.06.2021 sp.zn. 16CoCsp/22/2021, ako aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2022 spzn. 7CoCsp/4/2021 či Krajského súdu Trenčín zo dňa 15.07.2021 sp.zn. 6CoCsp/12/2021. K tvrdeniam žalovaného o poradí účtovania svojich

pohľadávok uviedol, že bol v čase podpisu zmluvy o úvere oprávnený zúčtovať svoje pohľadávky v poradí ako sa uvádza v bode II. časť stavebný úver najprv svoje pohľadávky v poradí ako sa uvádzajú: sankčné úroky, poplatky, úroky a istinu. Uvedený režim bol v čase podpisu zmluvy režim v zmysle obchodného zákonníka, ak by došlo k poskytnutiu stavebného úveru, tak by žalobca postupoval v súlade s normami občianskeho práva a splátky by zarátaval prioritne na istinu. Uvedené teda tiež nie je možné vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku, keďže k aplikácii daného zmluvného ustanovenia ani neprišlo. K povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. uviedol, že si riadne preveril platobnú schopnosť žalovaného a dlžníka - lustráciou príslušných registrov a preverení platobnej schopnosti v zmysle vtedy platných právnych predpisov. Žalobca v uvedenom prípade preveroval bonitu ako bonitu preverenú z úveru v zmysle opatrenia Národnej banky Slovenska. Schopnosť žalovaného splácať záväzky bola preverená z analýzy finančného správania sa v úveroch, ktoré splácali. Schváleným úverom si žalovaný a dlžník refinancovali úver v Poštovej banke, a.s., ktorého zostatok bol vo výške 9.677,20 Eur s predpísanou mesačnou splátkou vo výške 182,30 Eur. Súčet splátok refinancovaných úverov bol 182,30 Eur, splátka poskytnutého úveru spolu s vkladom na konto sporenia bola 163,59 Eur, t.j. bola splnená aj podmienka, že nová splátka je nižšia ako pôvodná splátka. Zároveň splnili aj požiadavku vyhovujúcej platobnej disciplíny, keďže si dlžník 12 mesiacov plnil všetky svoje záväzky riadne a včas, t.j. bez upomienok a žalovaný nemal v registri bankových informácií žiaden záznam. Zo žiadosti o úver vyplýva, že spolu žili v partnerskom zväzku a mali jedno nezaopatrené dieťa. V zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 je priznaná veriteľovi voľná miera úvahy pri určení, či informácie, ktoré má k dispozícii, sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity a či ju musí overiť aj inými prostriedkami. Veriteľ sa tak musí vzhľadom na okolnosti prípadu buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu boli predložené spotrebiteľom alebo sa rozhodnúť, že považuje za nevyhnutné tieto informácie doplniť.

8. Žalovaný v duplike doručenej súdu dňa 10.03.2023 zotrval na všetkých predchádzajúcich argumentoch a to i čo sa týka odôvodnenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru i čo sa týka neplatnosti predčasného zosplatnenia. Svoje predchádzajúce vyjadrenie doplnil o ďalší dôvod bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a to o nesprávne uvedený údaj o priemernej RPMN za príslušný spotrebiteľský úver. Poukázal na to, že žalobcom uvedená hodnota 20,23 % nie je správna, pretože zmluva bola uzavretá v druhom štvrtroku 2012, teda platnou priemernou hodnotou RPMN je hodnota uvedená za prvý štvrtrok 2012. Táto pre daný typ úveru nad 6.500,- Eur so zmluvnou splatnosťou nad 10 rokov činila 13,80 %, teda nie 20,23 % ako je uvedené v zmluve.

9. Vo veci bol vytýčený termín pojednávania na deň 30.03.2023, pričom pojednávania sa nezúčastnil žalobca, ani žalovaný, preto súd v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti. Po prednesení svojho predbežného právneho názoru súd uznesením sp.zn. 11Csp/147/2022-164 zo dňa 30.03.2023 vyzval žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení.

10. Žalobca reagoval vyjadrením zo dňa 17.04.2023 a doložil súdu listiny týkajúce sa upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti s doručenkami i oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, predpis splátok úveru a medziúveru, výpis z účtu zosplatneného medziúveru i stavebného sporenia. Ozrejmil postup výpočtu RPMN a konštatoval, že na konto medziúveru boli prijaté vklady v celkovej výške 8.839,53 Eur, z toho boli zaplatené poplatky vo výške 54,- Eur, splátky úrokov za medziúver vo výške 8.785,53 Eur. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti tak na konte medziúveru zostali nezaplatené úroky za medziúver zo sumy 22.800,00 Eur do 12.11.2019 spolu vo výške 1.765,31 Eur. Na konto stavebného sporenia boli prijaté vklady v celkovej výške 3.126,47 Eur, štátna prémie, zľavy za vedenie účtu a úroky z vkladov boli vo výške 575,64 Eur, t.j. celkovo boli na konte stavebného sporenia aktíva vo výške 3.702,11 Eur. Z aktív na konte stavebného sporenia sa uhradila daň vo výške 63,91 Eur, poplatok za uzatvorenie zmluvy stavebného sporenia vo výške 118,- Eur, poplatky za vedenie účtu stavebného sporenia vo výške 147,37 Eur, poplatky za upomínanie na konte stavebného sporenia výške 60,- Eur, poplatok za zvýšenie cieľovej sumy vo výške 118,80 Eur a poplatok za zníženie cieľovej sumy vo výške 33,- Eur. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3.161,03 Eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 22.800,00 Eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 19.638,97 Eur (istina).

11. Vo veci bol opätovne vytýčený termín pojednávania na deň 15.06.2023, pričom pojednávania sa nezúčastnil žalobca, ktorý svoju neúčasť písomne ospravedlnil, ani žalovaný, preto súd v súlade

s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával v ich neprítomnosti. Pojednávania sa osobne zúčastnil splnomocnený zástupca žalovaného.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to žiadosťou o úver bez záložného práva vrátane Credit report - analytik, Zmluvou o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.05.2012 vrátane amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver, všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby z januára 2009, výpisom z účtu zosplatneného medziúveru, výpisom z účtu stavebného sporenia, upozornením na vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.09.2019 vrátane doručeníek, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12.11.2019 vrátane doručenky, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu zo dňa 09.02.2022 vrátane doručenky a zistil tento skutkový stav:

13. Splnomocnený zástupca žalovaného zotrval na svojich písomných i ústnych vyjadreniach. Žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu nesprávne uvedenej výšky spotrebiteľského úveru, nesprávne uvedenej priemernej hodnoty RPMN, čo spôsobilo bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Keďže žalobca nepreukázal, že s odbornou starostlivosťou skúmal bonitu dlžníkov, bol toho názoru, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, teda tento beží a žaloba bola podaná predčasne. Žalovaný uhradil pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti viac ako mal do podania žaloby uhradiť na istinu, keďže istina úveru sa mala začať uhrádzať až po jeho preklopení na stavebný úver.

14. Po oboznámení sa s obsahom predložených listinných dôkazov súd zistil, že na základe žiadosti o úver bez záložného práva bola dňa 29.05.2012 uzavretá zmluva o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere, v zmysle ktorej boli obom pôvodne žalovaným poskytnuté finančné prostriedky vo výške 22.800,- Eur. Celková čiastka medziúveru, ktorú mali zaplatiť činila 52.278,55 Eur pri SC štandardnej tarife, výška mesačného vkladu na účet stavebného sporenia činila 36,48 Eur, výška úrokovej sadzby vkladov 2 %, splatnosť vkladov bola mesačne vždy k 1. dňu mesiaca, úroková sadzba činila 5 % ročne, počet splátok 208. Úroková sadzba medziúveru bola uvedená ako fixná pre jeden rok 3,69 % ročne, fixná pre druhý až piaty rok 6,69 % ročne, RPMN medziúveru bola 6,76 %, priemerná RPMN 20,23 %, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru pre prvý rok bola 70,11 Eur, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru od druhého roka bola 127,11 Eur, splatnosť splátok úrokov z medziúveru bola mesačná, vždy k 1. dňu mesiaca, počet splátok 208, úroková sadzba úroku z omeškaných splátok medziúveru činila 5 % nad dohodnutú úrokovú sadzbu pre úroky z medziúveru, úroková sadzba úrokov z omeškania po odstúpení od zmluvy činila 8,69 % ročne. Úroková sadzba stavebného úveru fixná na celú dobu trvania stavebného úveru bola 4,7 % ročne, RPMN stavebného úveru činila 5,14 %, priemerná RPMN 20,23 %, výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru 163,59 Eur, splatnosť splátok stavebného úveru bola mesačná vždy k 1. dňu mesiaca, počet splátok istiny stavebného úveru činili 104, počet splátok úrokov stavebného úveru 104, úroková sadzba úroku z omeškaných splátok stavebného úveru činila 3 % ročne nad dohodnutú úrokovú sadzbu pre úroky zo stavebného úveru, úroková sadzba úroku z omeškania po odstúpení od zmluvy činila 7,7 % ročne, doba trvania medziúveru/stavebného úveru v rokoch bola 25,99, konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru do 31.5.2038. V článku II. prvý odsek - medziúver bolo uvedené, že základom pre poskytnutie medziúveru je uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení a uhradenie poplatku za uzatvorenie tejto zmluvy podľa aktuálneho sadzovníka poplatkov. V článku VIII. odsek 1 zmluvy bolo uvedené, že právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, Zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, Zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a všeobecnými podmienkami.

15. Z amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver súd zistil, že táto obsahuje rozpis splátok na istinu, poplatky a úroky vo fáze medziúveru i vo fáze stavebného úveru. Z tabuľky vo fáze medziúveru je zrejmé, že až do roku 2029 mali dlžníci splácať iba úroky z medziúveru, istina sa splácať nemala. Z úvodnej tabuľky vyplýva, že celková čiastka úveru, ktorú mal klient zaplatiť do 31.05.2038 činila 52.278,55 Eur, z toho istina činila 22.800,- Eur, úroky 28.648,47 Eur, poplatky 688,- Eur, poplatok za uzatvorenie 142,08 Eur.

16. Zo žiadosti o úver bez záložného práva súd zistil, že G. H., ako dlžník a A. B., ako spoludlžník požiadali o poskytnutie úveru na splatenie úveru v Poštovej banke, a.s. a na rekonštrukciu. V žiadosti sa nachádza i údaj, že obaja sú slobodní, žijú v družobnom vzťahu a majú 1 nezaopatrené dieťa.

17. Z upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 10.09.2019 súd zistil, že obaja pôvodne žalovaní boli oboznámení s tým, že dňa 25.09.2019 žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, (keď do tohto dátumu neuhradia dlh), keďže neuhradili dlžné splátky vrátane splátky za mesiac 9/2019, spolu vo výške 907,07 Eur. Upozornenie bolo obom žalovaným doručené do vlastných rúk o čom svedčia pripojené doručky.

18. Z oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 12.11.2019 súd zistil, že žalovaný (A. B.) bol oboznámený s tým, že ku dňu 12.11.2019 nastáva mimoriadna splatnosť úveru a zároveň bol vyzvaný aby dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá ku dňu 12.11.2019 predstavovala 21.534,28 Eur uhradil žalobcovi. Oznámenie bolo žalovanému doručené do vlastných rúk o čom svedčí pripojená doručka.

19. Z výpisu z účtu medziúveru súd zistil, že pôvodne žalovanému G. H. bola poskytnutá výplata medziúveru v troch čiastkach a to dňa 22.06.2012 suma 9.677,20 Eur, dňa 16.07.2012 suma 8.562,80 Eur a dňa 26.10.2012 suma 4.430,- Eur a zároveň bol dňa 22.06.2012 v prospech žalobcu zrazený poplatok za spracovanie medziúveru 130,- Eur. Rovnako z neho súd zistil, že žalovaní uhradili vklady medziúveru vo výške 8.839,53 Eur, čo v konaní sporné nebolo.

20. Z výpisu z účtu stavebného sporenia súd zistil, že žalovaní našetrili na tento účet sumu 3.161,03 Eur vrátane štátnej prémie.

21. Podľa § 2 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 310/1992 Z.z. o stavebnom sporení v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, stavebným sporením sa rozumie

a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov,

b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1.

22. Podľa § 8 ods. 3 a 5 zákona č. 310/1992 Z.z. o stavebnom sporení v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, stavebný sporiteľ môže uplatniť nárok na stavebný úver, sporiť ďalej alebo vklad vybrať a použiť ho bez nároku na stavebný úver. Stavebný sporiteľ podľa § 4 písm. b) je povinný previesť tento vklad do fondu prevádzky, údržby a opráv. Stavebnému sporiteľovi podľa § 4 písm. c), s ktorým je uzatvorená zmluva o stavebnom sporení a ktorému ešte nevznikol nárok na pridelenie stavebného úveru, možno poskytnúť stavebný úver, len ak podiel takýchto stavebných úverov neprevyšuje 20% zo súčtu cieľových súm, pri ktorých ešte nevznikol nárok na pridelenie stavebného úveru splnením všetkých zmluvne dohodnutých podmienok, a cieľových súm, pri ktorých nárok na stavebný úver vznikol, ale nebol uplatnený.

23. Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 310/1992 Z.z. o stavebnom sporení v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, stavebný sporiteľ získa stavebný úver, ak dodrží zmluvne dohodnuté podmienky stavebného sporenia a spĺňa podmienky poskytnutia stavebného úveru.

Výška stavebného úveru sa rovná rozdielu medzi cieľovou sumou a vkladmi sporiteľa, vrátane úrokov, štátnych prémie, ak sa poskytnú (§ 10 ods. 1), a iných zdrojov.

24. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

26. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok;

platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

27. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

28. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom ako veriteľom a pôvodne žalovanými 1, 2 ako dlžníkmi je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že ide o formulovanú zmluvu pripravenú vopred žalobcom, ktorý pri uzavretí zmluvy konal v rámci predmetu svojej činnosti. Žalovaní pri uzavretí zmluvy nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej resp. inej podnikateľskej činnosti, zmluvu uzatvorili ako fyzické osoby. Pre spotrebiteľské zmluvy je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ spravidla nemá možnosť tieto podmienky reálne ovplyvniť (ide spravidla o tzv. "formulárové zmluvy"), čo je zrejmé aj v danej veci.

29. V zmysle článku VIII. Záverečné ustanovenia bod 1 Zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.05.2012 právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom č. 513/1991 Z.z., Občianskym zákonníkom, zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších noviel, zákonom č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších noviel a Všeobecnými podmienkami. Z uvedeného teda vyplýva aplikáciu ktorých právnych predpisov si strany na ich zmluvný vzťah dohodli. V tejto súvislosti súd ďalej uvádza, že právna úprava v Občianskom zákonníku s účinnosťou od 13.06.2014 v zmysle novely ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka vykonanej zákonom č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa stanovila jednoznačne, že všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Na zmluvné vzťahy uzatvárané spotrebiteľom, t.j. spotrebiteľské aj obchodné zmluvy, je potrebné použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka a nie Obchodného zákonníka. Uvedené platí aj na daný prípad napriek tomu, že daný právny vzťah, ako aj nároky z neho vznikli pred 13.06.2014. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3MCdo/14/2014 zo dňa 21.04.2015, z ktorého vyplýva, že ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka treba použiť od jeho účinnosti aj na právne vzťahy založené pred dňom, kedy toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť.

30. Na právny vzťah účastníkov súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení neskorších noviel, zákonom č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších noviel, pretože zmluva medzi účastníkmi má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka a takáto bola ich vzájomná dohoda. S poukazom na vyššie uvedené, vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou, ktorou je Obchodný zákonník, je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu (ďalej len "Zákon o spotrebiteľských úveroch") ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

31. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi žalobcom a pôvodne žalovanými 1, 2 G. H. a A. B. bola uzatvorená zmluva o stavebnom sporení, ktorá predchádzala uzavretiu žalovanej zmluvy a to zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.05.2012. Túto uzavrel G. H., ako dlžník a A. B., ako spoludlžníčka. Vo vzťahu k pôvodne žalovanému G. H. sa dňa 09.08.2022 stal právoplatným platobný rozkaz vydaným Upomínacím súdom - Okresným súdom Banská Bystrica, takže súd konal iba o nároku žalobcu vo vzťahu k pôvodne žalovanej v 2. rade - A. B..

32. Na základe zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere, ktorá je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa všeobecných ustanovení § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, ako aj osobitných ustanovení zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy boli žalovaným poskytnuté finančné prostriedky vo výške 22.800,- Eur. Celková čiastka medziúveru, ktorú mali zaplatiť činila 52.278,55 Eur pri SC štandardnej tarife, výška mesačného vkladu na účet stavebného sporenia činila 36,48 Eur, výška úrokovej sadzby vkladov 2 % ročne, splatnosť vkladov bola mesačne vždy k 1. dňu mesiaca, úroková sadzba činila 5 % ročne, počet splátok 208. Úroková sadzba medziúveru bola uvedená ako fixná pre jeden rok 3,69 % ročne, fixná pre druhý až piaty rok 6,69 % ročne, RPMN medziúveru bola 6,76 %, priemerná RPMN 20,23 %, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru pre prvý rok bola 70,11 Eur, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru od druhého roka bola 127,11 Eur, splatnosť splátok úrokov z medziúveru bola mesačná, vždy k 1. dňu mesiaca, počet splátok 208, úroková sadzba úroku z omeškaných splátok medziúveru činila 5 % nad dohodnutú úrokovú sadzbu pre úroky z medziúveru, úroková sadzba úrokov z omeškania po odstúpení od zmluvy činila 8,69 % ročne. Úroková sadzba stavebného úveru fixná na celú dobu trvania stavebného úveru bola 4,7 % ročne, RPMN stavebného úveru činila 5,14 %, priemerná RPMN 20,23 %, výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru 163,59 Eur, splatnosť splátok stavebného úveru bola mesačná vždy k 1. dňu mesiaca, počet splátok istiny stavebného úveru činili 104, počet splátok úrokov stavebného úveru 104, úroková sadzba úroku z omeškaných splátok stavebného úveru činila 3 % ročne nad dohodnutú úrokovú sadzbu pre úroky zo stavebného úveru, úroková sadzba úroku z omeškania po odstúpení od zmluvy činila 7,7 % ročne, doba trvania medziúveru/stavebného úveru v rokoch bola 25,99, konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru do 31.05.2038. V článku II. prvý odsek - medziúver bolo uvedené, že základom pre poskytnutie medziúveru je uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení a uhradenie poplatku za uzatvorenie tejto zmluvy podľa aktuálneho sadzobníka poplatkov. Pôvodne žalovaní sa dostali do omeškania so splácaním jednotlivých splátok, a preto ich žalobca výzvou zo dňa 10.09.2019 upozornil na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 25.09.2019 a vyzval ich k úhrade omeškaných splátok vo výške 907,07 Eur do 25.09.2019. Po márnom uplynutí lehoty na plnenie následne ku dňu 12.11.2019 úver zosplatnil, čo oznámil žalovanému listom zo dňa 12.11.2019. Z výpisu z účtu medziúveru ako aj z vyjadrení oboch procesných strán vyplýva, že pôvodne žalovaní uhradili žalobcovi sumu 8.839,53 Eur, pričom uvedená čiastka bola v konaní nesporná. Na účet stavebného sporenia, ako to vyplýva z výpisu z účtu stavebného sporenia našetrili ku dňu vyhlásenia splatnosti úveru sumu 3.161,03 Eur.

33. Súd podrobil predmetnú o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere preskúmaniu, v tom smere či je táto súladná so zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení a jej obsah vyhovuje náležitostiam v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy a to najmä výšku poskytnutého úveru, údaj o hodnote priemernej RPMN, RPMN, celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť i ostatné náležitosti požadované zákonom a namietané žalovaným a zistil nasledovné.

34. Z obsahu úverovej zmluvy síce vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 22.800,- Eur, avšak z listinných dôkazov - výpisu z účtu zosplatneného medziúveru (nachádzajúci sa na čl. 30) je zrejmé, že žalovaným na účet pôvodne žalovaného G. H. bola reálne vyplatená titulom medziúveru iba suma 22.670,- Eur a to v troch čiastkach. Dňa 22.06.2012 bola vyplatená suma 9.677,20 Eur, dňa 16.07.2012 suma 8.562,80 Eur a dňa 26.10.2012 suma 4.430,- Eur. Suma 130,- Eur ako rozdiel do plnej sumy poskytnutého úveru mu bola okamžite (dňa 22.06.2012) stiahnutá na úhradu poplatku za uzatvorenie predmetnej zmluvy. Z uvedeného teda vyplýva, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. (uvedená je suma 22.800,- Eur), keďže v rozpore s eurokomformným výkladom i aktuálnym rozhodnutím Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.06.2022 sp.zn. 9Cdo/287/2021, táto v sebe zahŕňa aj poplatok za poskytnutie úveru (130,- Eur). Tento fakt je potrebné posúdiť v súlade s ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, uplatňujúc

výklad, ktorý je pre žalovaných ako spotrebiteľov priaznivejší, tak akoby tento údaj v zmluve absentoval a preto podľa § 11 ods. 1 písm. b) uvedeného zákona platí, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Je síce pravdou že v článku II. prvý odsek - "mediúver" bolo uvedené, že základom pre poskytnutie mediúveru je uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení a uhradenie poplatku za uzatvorenie tejto zmluvy, avšak toto ustanovenie zmluvy výšku poplatku neuvádza, obsahuje iba odkaz na sadzobník poplatkov čo súd považuje za neprípustné a pre spotrebiteľa za zavádzajúce. Rovnako je tomu i u účtovaných poplatkov za vedenie účtu a poplatkov za upomienky.

35. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Súdneho dvora z 21. apríla 2016 vo veci C - 377/14 - N. I. O., P. O. proti Finway a.s. v ktorom súdny dvor v rozhodol v bode 3 o tom, že "Článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené." Ako vyplynulo z bodov 83 až 87 uvedeného rozsudku SD EÚ sp.zn. C - 377/14, "...celková výška úveru v zmysle smernice 2008/48 je v jej článku 3 písm. l) vymedzená ako maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o úvere. Podľa článku 3 písm. g) tejto smernice celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom sú všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe. Podľa článku 3 písm. i) uvedenej smernice RPMN sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods. 2 tejto smernice. Keďže je pojem "celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť" vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako "súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom", vyplýva z toho, že pojmy "celková výška úveru" a "celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom" sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahrňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť.

36. Napriek tomu, že už pre nesprávnosť (absenciu) údajov v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, súd preskúmal i ďalšie náležitosti požadované § 9 ods. 2 uvedeného zákona namietané žalovanými, a to údaj o hodnote priemernej RPMN.

37. Podľa Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi zverejňovaných Ministerstvom financií SR, priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov pre Ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške viac ako 6.500,- Eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 10 rokov pre 1. štvrťrok roku 2012 bola 13,80 % ročne.

38. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov je v zmluve určená vo výške 20,23 %. V zmysle citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. y) zákona č. 129/2010 Z.z. platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok. Zmluva medzi stranami sporu bola uzatvorená dňa 29.05.2012. Súd vychádzal zo súhrnných informácií o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za štvrťrok predchádzajúci uzatvoreniu zmluvy t.j. 1. štvrťrok 2012, kedy výška ročnej percentuálnej miery nákladov u spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 10 rokov predstavovala 13,80 %. Údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov je informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere informáciu o tom, či úver/mediúver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu s úvermi výhodný alebo nie. Zmyslom uvádzania priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je teda to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním ročnej percentuálnej miery nákladov jeho úveru a priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov v obdobných úveroch vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je preňho výhodný. Ak zmluva obsahuje údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ v dôsledku tohto nesprávneho údajov môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou ročnou percentuálnou mierou nákladov a teda, že úver, ktorý mu mal byť poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v porovnaní s

konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti. V predmetnej zmluve je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov uvedená nesprávne, teda aj z uvedeného dôvodu je poskytnutý úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z

39. Na námietku žalovaného, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, súd preskúmal postup predchádzajúci uzavretiu zmluvy o úvere, vrátane povinnosti skúmať bonitu dlžníka a dospel k záveru, že fakt, že žalobca ako veriteľ nekonal pred poskytnutím úveru žalovanému resp. obom pôvodne žalovaným s odbornou starostlivosťou, riadne neskúmal ich majetkové a sociálne pomery, je zrejмый z ním predložených listín, ako aj obsahu zo samotnej úverovej zmluvy. Z listiny označenej ako "žiadosť o úver bez záložného práva" súd zistil, že G. H., ako dlžník a A. B., ako spoludlžník požiadali o poskytnutie úveru na splatenie úveru v Poštovej banke, a.s. a na rekonštrukciu. V žiadosti sa nachádza i údaj, že obaja sú slobodní, čo je uvedené i v samotnej zmluve o medziúvere a stavebnom - spotrebiteľskom úvere, žijú v družobnom vzťahu a majú 1 nezaopatrené dieťa. V žiadosti resp. zmluve nie je uvedený zamestnávateľ dlžníka a spoludlžníka, nenachádzajú sa tam údaje o ich mesačnom príjme, mesačných finančných výdavkoch (splátky úverov, hypoték, lízingov) a iných mesačných výdavkoch (telefón, náklady na bývanie) absentujú akékoľvek údaje o ich finančných a majetkových možnostiach, ich sociálnych a osobných pomeroch. Napriek tomu, že veriteľ je povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa, prípadne aj účel spotrebiteľského úveru, rovnako ďalšie úvery či dlhy dlžníka toto zo strany veriteľa preukázané nebolo. Jediným dôkazom predloženým v tejto súvislosti súdu bola lustrácia informácií o spotrebiteľovi z príslušnej databázy.

40. Veriteľ tak podľa názoru súdu s náležitou odbornou starostlivosťou nepreveril schopnosť žalovaných plniť splátku úveru. Nezisťovanie dlžníkových pomerov pred poskytnutím úveru riadnym spôsobom teda vyhodnotil ako hrubé porušenie povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré má za následok, že zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je veriteľ oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd tento údaj posúdil podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého i v prípadných pochybnostiach platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

41. Súd teda konštatuje, že úver resp. medziúver je bezúročný a bez poplatkov a žalobca pre porušenie povinností s náležitou odbornou starostlivosťou preveriť schopnosť žalovaných úver splácať nie je oprávnený vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

42. Ako to vyplýva z článku I. "Predmet a účel zmluvy", časti "Základné podmienky" Zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere zo dňa 29.05.2012 i z jej prílohy č. 1 - amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver, žalovaný mal v štádiu medziúveru t.j. od 01.06.2012 splatiť 208 splátok medziúveru a to až do roku 2029, kedy malo dôjsť k preklopeniu medziúveru na stavebný úver. Splácať sa mali iba mesačné splátky úrokov, pričom výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru bola stanovená pre prvý rok v sume 70,11 Eur, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru od druhého roka bola 127,11 Eur. Z uvedeného je zrejмый, že v štádiu medziúveru mal žalovaný uhrádzať výlučne úroky z medziúveru, istinu nespľácal vôbec. S jej úhradou mal začať až vo fáze stavebného úveru, t.j. od roku 2029 ako to vyplýva zo zmluvy i amortizačnej tabuľky.

43. Na základe vyššie uvedených skutočností teda súd konštatuje, že žalobca poskytol pôvodne žalovaným úver resp. medziúver vo výške 22.670,- Eur, pričom žalovaní uhradili na jeho splatenie žalobcovi sumu 8.839,53 Eur a z účtu stavebného sporenia bola na medziúver započítaná i nimi nasparená čiastka vo výške 3.702,11 Eur, teda reálne uhradili žalobcovi sumu 12.541,64 Eur. Keďže v štádiu medziúveru mali plniť iba úroky a úver je nutné považovať za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný zaplatil viac ako na istinu zaplatiť v zmysle predmetnej zmluvy mal.

44. Vzhľadom na uvedené skutočnosti teda súd žalobu ako nedôvodnú, resp. podanú predčasne zamietol.

45. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa § 262 ods. 1, 2 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 257 C.s.p., výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

49. O trovách konania rozhodol súd podľa úspešnosti v spore. Súd žalobu v celom rozsahu zamietol, teda v konaní bol úspešný žalovaný. Súd nezistil skutočnosti umožňujúce aplikáciu ust. § 257 C.s.p. na strane žalobcu, preto bola náhrada trov konania žalovanému priznaná v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v štyroch vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok).

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané (§ 127 a § 363 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 Civilný sporový poriadok).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 Civilný sporový poriadok).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.